
Juračkov video Tajemná efipia ukázalo, že i z fotografa se může stát dobrý filmař

Juračkov video Tajemná efipia ukázalo, že i z fotografa se může stát dobrý filmař

Nejen hledáčkem fotoaparátu, ale i kamery zachycuje Mgr. Petr Jan Juračka z [Přírodovědecké fakulty UK](#) okouzující a tajemný svět přírody. Hydrobiolog, kterého veřejnost dnes zná především prostřednictvím jeho fotografií, ukázal, že je i talentovaným filmařem. Jeho tři a půl minuty dlouhé video s názvem Tajemná efipia uspělo v soutěži krátkých vědeckých filmů o Cenu Prima ZOOM – Neuron 2014.

I když Petr Jan Juračka přiznal, že film připravil až pro samotnou soutěž, materiál na něj sbíral několik let. „Svět kolem sebe natáčím dlouhodobě. Vždycky si říkám, že se to bude jednou hodit. Když vyhlásili tuto soutěž, říkal jsem si, že bych mohl záběry konečně sestříhat. Něco jsem k tomu dotočil a bylo to,“ vzpomínal.

Ve videu se snoubí Juračkův mimořádný cit pro obraz s jeho dlouhodobým vědeckým zájmem o svět perlooček. Tito drobní sladkovodní korýši vytvářejí speciální ochranná pouzdra svých vajíček, tzv. efipia, ve kterých jsou schopni přečkat nepříznivé období trvající i několik let.

Do jejich tajemného světa diváky zavedl Petr Jan Juračka prostřednictvím dech beroucích záběrů krajiny, makrozáběrů samotných perlooček a efipií i vtipných ilustrací. Jeho obrazový materiál výborně doplňuje komentář, který sám napsal a namluvil. Se smíchem připustil, že právě namlouvání bylo pro něj nejobtížnější částí natáčení a zabralo nejvíce času. „Namlouval jsem to tolikrát, než jsem byl aspoň trochu spokojený s výsledkem, že si doteď pamatuju začátek toho textu z paměti: „Voda je jednou z nejdůležitějších podmínek života na Zemi. Bez vody to prostě nejde,““ usmíval se.

Své přirozené vlohy pro fotografování rozvíjí Petr Jan Juračka už od dětství. Videu se začal věnovat v podstatě náhodou až v posledních letech. Když jel poprvé jako fotograf se Zoo Praha do Mongolska dokumentovat vypouštění koní Převalského do volné přírody, na poslední chvíli ho vedení parku požádalo, aby v Mongolsku také natáčel. Práce s pohyblivými obrazy se mu natolik zalíbila, že od té doby rozvíjí i svůj kameramanský talent. Na otázku, co ho baví víc, jen pokrčil rameny: „To se nedá říct, je to tak padesát na padesát. Časosběr a video jsou fajn, stejně tak focení. Na

něco se víc hodí video, na něco fotka.“ Jaké téma zpracuje do svého příštího filmu, zatím přesně neví, ale jistý si je tím, že se bude věnovat přírodě.

Vítězství v soutěži o Cenu Prima ZOOM – Neuron 2014 mu vedle uznání akademické obce i veřejnosti také přineslo štědrú finanční odměnu v podobě 100 tisíc korun. Peníze chce využít ke koupi pořádně velkého auta, kam by se vešel se svou partnerkou a malou dcerkou a samozřejmě i s veškerým fotografickým vybavením včetně dronu, který nyní s velkým nadšením používá při focení i natáčení.